

حضرت فاطمه(س) حجت الله است/ تناسب سوره کوثر و آیه غدیر

وجود مبارک حضرت فاطمه (س) حجة الله است اگر کسی معصوم بود قول و فعل و تقریر او حجت خواهد بود. حجیت قول دائر مدار عصمت است یعنی این انسان کامل هیچ چیزی نمی گوید مگر به دستور خدا.

وجود مبارک حضرت فاطمه (س) حجة الله است اگر کسی معصوم بود قول و فعل و تقریر او حجت خواهد بود. حجیت قول دائر مدار عصمت است یعنی این انسان کامل هیچ چیزی نمی گوید مگر به دستور خدا.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه: ولادت هر یک از ائمه طاهرين برای شیعیان ارزش و جایگاه والایی دارد و به این بهانه سعی می کنند عرض ارادتي به حضرات معصومین کنند و از برکات و فضائل این روزهای بزرگ بهره مند شوند. علارغم اینکه دشمنان تشیع از جمله وهابیت جشن های مربوط به ولادت ائمه طاهرين را شرک می خوانند، اما به واقع این مناسبت ها و بزرگداشت آن به سان چشمه فیضی است که هر ساله بر موجودات عالم تفضل می شود. آیت الله جوادی آملی ولادت هر یک از حضرات معصومین را شب قدر می خواند و می گوید: «هر انسان کاملی وقتی به دنیا می آید میلادش ليله قدر است منتها درباره صديقه کبری وارد شده و وجود مبارک ولی عصر وارد شده که نیمه شعبان شب قدر است.»

وی ادامه می دهد: «فرقی بین این چهارده معصوم مقدس نیست زیرا همه اینها عدل قرآنند، هر وقت قرآن نازل شد، آن زمان شب قدر شد، اینها هر وقت به دنیا آمدند می شود ليلة القدر. چرا شب قدر محترم است؟ برای اینکه قرآن از عالمی به این عالم آمد.»

آیت الله جوادی آملی می گوید: «نیمه شعبان چرا مقدس است؟ برای اینکه وجود مقدس حضرت ولی عصر از آن علم به این عالم آمد. به همین دلیل سیزده رجب هم برای ما می شود ليلة القدر، بیستم جمادی الثانی هم که میلاد حضرت زهرا است برای ما ليلة القدر می شود. پس هر وقت انسان کاملی به عالم ما تجلی کرده می شود ليلة القدر، منتها این لیالی هر کدام تفاوت خاص خود را دارند. در دعای شب بیست و هفت رجب می خوانیم خدایا من تو را قسم می دهم به این ليله ای که در آن تجلی اعظم رخ داده است.»

وی ادامه می دهد: «قریب به این مضمون دعای در دعای روز بیست و هفت رجب هم است اما دعای شب بیست و هفت رجب این است دیگر پس این تجلی اعظم می شود. اگر اینها نور واحدند میلاد همه اینها تجلی اعظم می شود. پس اینچنین نیست که حدیثی که می گوید فاطمه سلام الله ليله قدر است مخصوص این بزرگوار باشد، این چهارده نور همینطورند چون اینها نور واحدند، براساس حدیث ثقلین همتای قرآن کریم اند پس اگر ظرف نزول قرآن ليلة القدر می شود ظرف تنزل اینها نیز ليلة القدر می شود؛ این را می گویند فاطمه شناسی.»

آیت الله جوادی آملی در مورد وجود مقدس صديقه طاهره می گوید: «در معارف بالای قرآن و در قله های قرآن این بانو حضور دارد. وجود مبارک حضرت زهرا در متن حجة الوداع، و جریان غدیر بود و این واقعه را استدلال کرد، در جریان مسجد هم استدلال کرد و به مردم سخن پیامبر را که فرمود من کنت مولاة فهذا علی مولا یادآور شد. پس حضرت زهرا در همه این جریان ها بود و آنها را حفظ و استدلال کرد.»

فاطمه هدیه ای عرشی

در روایات بسیاری دارد که حضرت فاطمه زهرا (ع) در نخستین مرحله از پیدایش زمینی شان از میوه بهشتی تکون یافته است؛ از جمله روایتی است در امالی صدوق که امام رضا (ع) به نقل از پیامبر (ص) فرمود: وقتی به معراج رفتم، جبرئیل دست مرا گرفت و وارد بهشت نمود؛ رطب بهشتی به من داد که آن را خوردم و آن غذا در صلبم به نطفه تبدیل شد، چون به زمین آمدم، با خدیجه هم بستر شدم و او به فاطمه باردار شد.

آیت الله جوادی آملی در این باره می نویسد: «وجود عرشی فاطمه (س) برای نزول بر عرصه خاکی و قرار گرفتن در کالبد زهراي زمینی، زمینه خاص خود را می طلبد تا جایی که حتی وجود گهربار پیامبر اسلام (ص) نیز برای فراهم نمودن بستر لازم برای چنین نزولی، به چهل روز عبادت ویژه مامور می گردد. عظمت این منقبت آن جا روشن می شود که حضرت موسی(ع) نیز برای آوردن تورات به چهل روز عبادت مامور شده بود.

اگر چه پیامبر اکرم (ص) قبل از این نیز برای رسیدن به آمادگی لازم جهت نزول قرآن کریم بر قلب نازنینش، در زمان های گوناگون به خصوص در ماه مبارک رمضان مدتی در غار حرا معتکف می شد؛ ولی آن حضرت برای رسیدن به این مرز از آمادگی که نزول وجود عرشی فاطمه (ع) را به دنبال داشته باشد به چنین عبادت طولانی گردید. »

فاطمه (س) معیار رضایت و خشم خداوند

پیامبر(ص) که به تصدیق قرآن کلامش کلام الاهی است و همه حرکات و سکنات و گفتار و سکوتش و حتی محبت و خشم معصومانه اش گویای رضا و خشم الاهی است و به تعبیر قرآن (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ) و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی گوید؛ درباره حضرت صدیقه طاهره (ع) می فرماید: (فاطمة بضعة منی، یسرنی ما یسرها و یغضبنی ما یغضبها) فاطمه پاره ای از وجود من است، هر کس او را خشنود نماید، مرا خشنود کرده و هر کس او را به خشم آورد، مرا به خشم آورده است. و نیز حضرت فرمود: (ان الله تبارک و تعالی یغضب لغضب فاطمه، و یرضی لرضاها)؛ خدای متعال با غضب فاطمه غضبناک و با رضایش راضی می گردد.

اگر انسانی از هوا و هوس پاک نباشد، رضا و غضب او معیار حق و باطل نخواهد بود، ولی اگر انسان کاملی از گزند هوا و آسیب هوس مصون شد، هرگونه رضا و غضب او معیار تشخیص حق و باطل خواهد بود؛ چون چنین انسان کاملی مظهر اسم راضی و غضبان حق تعالی بوده و میزان اعمال و اوصاف دیگران خواهد شد.

آیت الله جوادی آملی در مورد این مقام صدیقه طاهره(س) در کتاب فاطمه اسوه بشر می نویسد: «حضرت زهرا (س) دارای مقامی باشد که رضا و غضب او موجب رضا و غضب پیامبر اکرم (ص) گردد، معلوم می شود اعمال و رفتار و کردار حضرتش هم چون اعتقاد و اندیشه و فکرش معصوم بوده و هم چون همتای گران سنگش امیرالمومنین (ع) میزان اعمال امت و مظهر رضا و سخط خدای سبحان می باشد؛ چرا که (عَلَى مَعَ الْحَقِّ وَالْحَقُّ مَعَ عَلِيٍّ، يَدُورُ مَعَهُ حَيْثُمَا دَارَ)، سخن پیامبر (ص) درباره حضرت فاطمه (س) از روی علاقه فرزندی و پدری نبوده؛ چرا که آن حضرت درباره فرزندان دیگرش؛ مانند قاسم و ابراهیم چنین نفرمود. از این رو تا این مطلب مهم ادراک نشود، معنای عمیق روایت فاطمه (فاطمة بضعة منی ...) درست تحلیل و توجیه نمی شود.»

اهل بیت (ع) بهترین الگوی هدایت

در نگاه دین انسان برای رسیدن به سعادت و حرکت در مسیر هدایت به الگوی مناسب و عملی نیاز دارد. فردی که هم را خوب بشناسد و هم خودش مسیر را با موفقیت طی کرده باشد و هم قادر باشد دیگران را به سوی مقصد راهنمایی کند و از خطا و گراهی در امان باشد رسول خدا (ص) است.

خداوند این الگو راه شناس و راهنما و مصون از خطا را این گونه به نیکی معرفی می کند : ((لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ)) مسلماً برای شما در زندگی رسول خدا سر مشق نیکویی است.

البته پس از پیامبر بزرگوار اسلام (ص) خاندان مطهر او را شایسته پیروی و اطاعت معرفی فرمود : ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ)) ای کسانی که ایمان آوردید! خدا را اطاعت کنید و پیامبر خدا و اولوالامر (اوصیای پیامبر) را اطاعت کنید.

این خاندان از هرگونه نقص و عیب و خطا و آلودگی مصون و محفوظند و در سایه این طهارت به مقصد رسیده و بر هدایت دیگران قادرند از این رو می فرماید: ((إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا)) جز این نیست که خداوند می خواهد از شما اهل بیت (پیامبر) هر گونه پلیدی (در عقاید و اخلاق و اعمال) را بزداید و شما را در همه ابعاد پاکیزه گرداند.

آیت الله جوادی آملی در این باره می نویسد: «در ضرورت الگو گرفتن از حضرت زهرا همین بس که روایات شیعه و اهل سنت حضرت فاطمه زهرا (ع) از جهات مختلف به پدرش رسول الله (ص) تشبیه می شود، عایشه می گوید : کسی را در سیما و گفتار و رفتار به گاه بر خواستن و نشستن از فاطمه (ع) به پیامبر خدا (ص) شبیه تر ندیدم. همو می گوید: هیچ کس را در حرکات بدن راه و رسم زندگی و سخن گفتن از فاطمه به رسول خدا شبیه تر ندیدم.»

چه تناسبی بین آیه کوثر و آیه غدیر است؟

پیامبر (ص) در روز غدیر از مردم پرسید: آیا به رسالت الهی خود عمل کردم و آیا نسبت به شما اولی و والی هستم؟ حاضران گفتند: آری. آنگاه فرمود: هر کس من والی و سرپرست اویم، علی(ع) والی اوست؛ و من کنت مولاه فعلی مولاه؛.

در این زمینه آیه سوم سوره مبارکه مائده نازل شد و اعلام داشت که امروز کافران از کار شکنی در دین شما نومید شدند. پس از ایشان مترسید و از من بترسید. امروز دین شما را برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام کردم و اسلام را برای شما برگزیدم: الیوم یئس الذین کفروا من دینکم فلاتخشوه و اخشون الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الإسلام دیناً. در این آیه دو بار واژه الیوم آمده است.

قرآن تبیین مطالب مهم را با آلا یا الیوم آغاز می‌کند. در بسیاری از آیاتی که درباره احکام نازل شده، خدا نفرمود <الیوم>؛ اما در این <الیوم>؛ گونه موارد <الیوم>؛ یعنی امروز خبر مهمی رسیده و آن ولایت است که دوستان بر اثر تولی اولیای حق به کمال و تمام رسیده و شادمانند و دشمنان که طمعشان قطع شده، نا امید هستند. دشمنان پیامبر اکرم(ص) می‌گفتند:...نتربص به ریب المنون؛ ما مرگ پیامبر را انتظار می‌کشیم و با مرگ او، بساطش برچیده می‌شود؛ چون می‌توان با کتاب و قانون او مبارزه کرد، ولی با رهبر محیی و مجری قانون نمی‌توان مبارزه کرد.

در غدیر خم حادثه ای اتفاق افتاد که کافران ناامید شدند، چنان که بر اساس سوره مبارکه کوثر، خدا به پیغمبر چیزی داد که دشمن نا امید شد. پیام سوره <کوثر> این است که خدا به پیغمبر کوثری داد که مایه بقا و دوام نبوتش خواهد بود. از این رو به آن حضرت می‌فرماید: تو ابتر، یعنی بی‌نتیجه و عقیم نیستی، بلکه دشمن تو عقیم و کارش نافرجام است؛ این شانتک هو الایتر. کسی که کارش بی‌هدف است و به مقصد نمی‌رسد، ابتر است. بارزترین مصداق کوثر وجود مبارک فاطمه است.

آیت الله جوادی آملی در کتاب شمیم ولایت می‌نویسد: <روزی که فاطمه چشم به جهان می‌گشاید و روزی که علی(ع) در غدیر خم به خلافت منصوب می‌شود، دوام و بقای دین تضمین می‌شود و دشمن در آن روز ابتر و ناامید است.>

در روز غدیر والی، امام و خلیفه آمد و کافر بدخواهی که در کمین نشسته بود تا دین و نظام دینی را از ریشه براندازد، ناامید شد، زیرا فهمید که دین صاحب، متولی، مجری و مبین دارد. سپس فرمود: فلا تخشوه دیگر از کافران نترسید، زیرا رهبر و والی دارید و از دشمن نا امید هراسی نیست.

بنابراین، امامت و ولایت و رهبری مایه امید مسلمانان و موجب ناامیدی کافران است. در این <جا سخن از مذهب و فرقه خاص نیست، بلکه سخن از اصل اسلام است. اگر امامت و ولایت حفظ شود، دین زنده می‌ماند.>

حضرت فاطمه (س) حجت الله است

وجود مبارک حضرت فاطمه (س) حجة الله است برای اینکه اگر پیغمبر حجت است نه برای اینکه پیغمبر است برای این است که معصوم است و اگر امام، حجت است نه برای اینکه امام است بلکه برای این است که معصوم است و اگر کسی معصوم بود قول و فعل و تقریر او می‌شود حجت.

حالا امامت یک مقام برتر است، نبوت یک مقام برتر است؛ ولی حجیت قول دایر مدار عصمت است یعنی این انسان کامل معصوم است و هیچ چیزی نمی‌شود؛ گوید مگر به دستور خدا؛ چنین کسی فعل او و قول او و تقریر او می‌شود حجت وجود مبارک صدیقه کبری (س) یک سلسله مقاماتی دارد که واقعاً فهم آن مقدور ما نیست.

مرحوم کلینی در جلد اول کافی نقل می‌کند که بعد از رحلت وجود مبارک پیغمبر (ص) جبرئیل می‌آمد و آن معارف الهی را بیان و حوادث آینده را تشریح و بازگو می‌کرد. صدیقه کبری (س) هم اینها را می‌شنید بعد به حضرت امیر (ع) املاء می‌کرد و علی(ع) بن ابی‌طالب (ع) نیز آنها را یادداشت می‌کرد و در نهایت مصحف فاطمه (س) نام گرفت.

آیت الله جوادی آملی با بیان این نکته می‌گوید: <اگر خدا به حضرت ابراهیم(ع) یا برخی انبیای دیگر صحف داد به

وجود مبارک صدیقه کبری(س) هم صحیفه عطا کرده است منتها این صحیفه شریعت نیست؛ ولی اخبار غیبی هست، علوم و معارف الهی هست و مانند آن. این واقعاً مقدور ما نیست که جبرئیل می‌آید یعنی چه؟! چگونه تنزل می‌کند؟ این چه وحی‌ای است که بر غیر نبی می‌آید! چه وحی‌ای است که بر غیر امام می‌آید! این چه وحی‌ای است که بر حجت خدا بر معصومه کبری می‌آید.»